

Duet: Hrabina – Franzi

Hrabina: A zatem zawieramy sojusz!
Franzi: Ruszamy razem więc do boju!
Hrabina: Ja wierzę w pani doświadczenie,
bo na tych sprawach mniej się znam.
A jeśli mąż mnie nie doceniał,
no to, pożałuje sam!

Cóż ja, mężatką jestem skromną,
mnie sprytu życiowego brak,
lecz pani za to ma ogromną
w tych sprawach wiedzę.
Czy nie tak?
No, czy nie tak?!

Franzi: W tych sprawach wiedza i nauka
niewiele do gadania ma.
Daremnie się rozsądku szuka,
rozum się na nie wiele zda!

Na miłość nie ma receptury,
reguł, przepisów ani norm...
i jakże często z małej chmury
robi się straszliwy sztorm.
Straszliwy sztorm!

Hrabina: Tu wdzięk i urok nic nie zdziała?
Franzi: Ani tak zwana gładkość lic!
Hrabina: A nasze urodziwe ciała?
Franzi: Obawiam się, że nic a nic!
Hrabina: Nic a nic? Nic a nic?

Pozwól mi jednak tu
dać receptę dla nas dwu.

Sposób mam prosty dość:
Trzeba robić mu na złość.
Mówić mu: nie, bo nie!
Nic z tych rzeczy, których chce!
Niechaj wie, że nie w tym rzecz.
Drogi Panie! Łapki precz

Franzi: To może być skuteczny plan.
Wprowadzę w życie go!
Hrabina: Wprowadzisz w życie? Z mężem mym?!
Wypraszam sobie to!
Franzi: Nie mówmy o tym więcej...
Hrabina: Tak będzie lepiej!

Franzi: Niech Pani się nie gniewa...
Hrabina: Jeszcze raz powtórzmy
Razem: bo nadszedł czas wykonać plan!

Mądry plan, zręczny chwyt
W sumie nie męczący zbyt.
Sposób to prosty dość:
Trzeba robić mu na złość!
Mówić mu: Nie i nie!
Nic z tych rzeczy, których chce!
Niechaj wie, że nie w tym rzecz.
Nie tak szybko! Łapki precz!

Franzi: Trzeba dłoń...
Hrabina: mocną mieć,
Razem: gdy się ma słabą pięć.
Franzi: Potknie się...
Hrabina: o nasz plan...
Razem: władca nasz i nasz pan.
Franzi: Trzeba mu...
Hrabina: napsuć krwi,
Razem: zamknąć przed nosem drzwi.
Franzi: Hrabia Pan...
Hrabina: pozna wnet,
Razem: co znaczy „wet za wet”!

* * *